

Похований двічі: Вдова бійця з Тернопільщини розповіла про загибель чоловіка

ЧЕР 27, 2022

Про смерть чоловіка, військовослужбовця Олександра Михайловського, його дружина Мар'яна дізналася від представників військового комісаріату. Вона розповіла [Суспільному](#), в письмовому сповіщенні, яке їй вручили, було зазначено, що водій-механік Олександр Михайловський загинув 14 березня 2022 року біля міста Золоте Донецької області. Бійцеві було 34 роки.

За словами Мар'яни Михайловської, до Збройних сил України Олександр вступив за контрактом у 2014 році, коли розпочалися бойові дії на сході нашої держави.

“Представники частини, у якій служив мій чоловік, шукали його тіло два тижні. Повідомили, що в морзі міста Дніпро є два схожих тіла. Спитали його групу крові, а також я повідомила про татуювання, які він мав на тілі. Згодом провели впізнання у відеорежимі. Я впізнала його. Але вже по обіді мені подзвонили звідти й повідомили, що Олександра поховали, як невідомого. Пояснили, сталася помилка, було загальне поховання і не додивилися, що тіло було впізнане”, – каже Мар'яна Михайловська.

Жінці довелося взяти дозвіл на ексгумацію тіла та перепоховання.

“Коли тіло привезли із Дніпра, у лікарському заключенні була вказана дата смерті 12–14 березня 2022 року”.

Вдові Мар'яні Михайловській – 30 років. Донечці Жені – 2 роки. З Олександром вона познайомилася на похороні рідного брата Андрія Капчура, який загинув 25 січня 2015 року в бою під Дебальцевим.

“Чоловіки разом служили. Брат Андрій був оператором–навідником, а Олександр водієм–механіком. Він загинув через сім років після смерті найкращого друга та побратима. Обом було по 34 роки. Мій чоловік завжди себе винуватив у смерті брата, хоча його вини в тім не було. Вони всі так кажуть, самі себе винуватять, мовляв, чому ми вижили, а вони ні. На похороні й познайомилися, Олександр привіз для поховання тіло брата. Через рік, у 2016-му одружилися. 19 березня 2022 року в нього мав закінчитися контракт”.

Вдруге поховали Олександра Михайловського у Забойках поруч із могилою дружининоного брата – побратима Андрія Капчура.

Мар'яна Михайловська каже, про те, що Росія розпочала повномасштабну війну проти України дізналася вранці 24 лютого.

“Мені було дуже неспокійно. Одна думка не давала спокою, думка про Сашу. Я почала дзвонити йому, але зв'язку не було. Тільки на другий день він перетелефонував, ми поговорили. Чоловік заспокоював, що все буде добре, але мене охопила тривога. Якись передчуття недобрі були”.

Нині жінка усю увагу й турботу віддає маленькій донечці. Вона практично не бачила свого тата, але мала з ним якийсь енергетичний зв'язок.

“Вона практично не бачила свого тата, але мала з ним якийсь енергетичний зв'язок. Коли дзвонив телефон, Женя кликала татуся. А перед тим, як отримали страшну звістку про його загибель, донечка була дуже неспокійною вночі. Вона закривала личко руками і плакала. Маленькі діти, мабуть, більше відчують та розуміють, ніж дорослі”, – каже вдова Олександра Михайловського.

За словами жінки, чоловік ніколи не говорив про війну. Просив не запитувати його про це. Але війна проти країни – окупанта Росії була сенсом його життя.

Авторка Анжела Шова

<https://lypa.com.ua/2022/06/%d0%bf%d0%be%d1%85o%d0%b2%d0%b0%d0%bd%d0%b8%d0%b9-%d0%b4%d0%b2i%d1%87%d1%96-%d0%b2%d0%b4o%d0%b2%d0%b0-%d0%b1i%d0%b9%d1%86%d1%8f-%d0%b7-%d1%82%d0%b5d1%80%d0%bd%d0%bf%d1%96%d0%bb%d1%8c%d1%89%d0%b8>